

PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 266 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, środa, 20 listopada 1929 r.

TREŚĆ: Z. S. R. R. a sprawy zagraniczne: Polska a Z. S. R. R. — Sytuacja polityczna w Polsce. — Notatki i informacje: Różne. — Artykuły nieuwzględnione.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE

POLSKA A Z. S. R. R.

Izwiestja 14.XI. w depeszy z Berlina donoszą, iż w sądzie gdańskim rozpoczął się proces rosyjskiego emigranta Bielskiego, oskarżonego o posiadanie fałszywego paszportu polskiego. Podczas rozprawy wyszło na jaw, iż Bielski był agentem wywiadu polskiego i że dyplomaci polscy w Gdańsku biorą udział w organizacji szpiegowskiej akcji na niekorzyść Z. S. R. R. i Niemiec. Bielski złożył szczegółowe zeznania, demaskujące metody, którymi posługuje się wywiad polski w walce z Z. S. R. R. Proces Bielskiego wywołał wielkie zainteresowanie w kołach politycznych, gdyż dowodzi, iż wywiad polski posługuje się nietykalnością dyplomatyczną, organizuje centralę wywiadu przeciwsowieckiego nie tylko w Polsce, lecz i w państwach, które utrzymują przyjazne stosunki z Z. S. R. R. i z Niemcami.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Prawda 14.XI. oświadcza w art. wst., iż „dyktatura faszystowska” w Polsce przechodzi przez kryzys, którego powodem jest pogorszenie sytuacji gospodarczej. Nędza, jaka panuje wśród proletariatu polskiego, oraz wyzysk pracy tego proletariatu, powodują obostrzenie walk klasowych i w ten sposób kryzys gospodarczy przerasta na kryzys polityczny. Pismo jest zdania, iż walka między rządem a opozycją sejmową w Polsce jest walką o metody, które mają prowadzić do uratowania dyktatury faszystowskiej. Zarzucając P. P. S. nieszczerść w walce z rządem, pismo twierdzi, iż dyktatura faszystowska w Polsce staje się coraz bardziej jawna i że kapitałiści polscy popierają tę dyktaturę i nie chcą dopuścić do przywrócenia władzy opozycji. Prasa rządowa popiera nastroje przeciwsowieckie, władze zwalczają usilnie polską partję komunistyczną. W tej sytuacji partja ta powinna poprowadzić proletariąt polski ku nowym walkom przeciwko faszystom i socjalfaszystom pod hasłem utrwalenia dyktatury proletariatu na gruzach dyktatury faszystowskiej, obalenia burżuazyjnego Sejmu i zastąpienia parlamentu przez soviety delegatów robotniczych, chłopskich i żołnierskich. Wzrost wpływów partji i powodzenie walki, jaka prowadzona jest wewnątrz partji przeciwko odchyleniu prawicowemu sta-

nowią, zdaniem pisma, rękojmię urzeczywistnienia tego hasła.

Prawda 13.XI. ogłasza art. feljetonisty („Kolcowa”), który, ogłaszając treść sprawozdania min. Składkowskiego i płk Beka z rozmowy marsz. Piłsudskiego z marsz. Daszyńskim, oświadcza, iż gdyby treść tej rozmowy włączono do sztuki teatralnej „z życia faszystów polskich”, autorowi zwróconoby uwagę, iż przesadził, gdyż „Polacy są narodem dobrze wychowanym” i nie posługują się w sporach politycznych „słownikiem koszarowym”. Autor zaznacza, iż sowiecki pisarz, któryby to ucznił, miałby jednak rację, gdyż jest to autentyczna treść rozmowy marsz. Piłsudskiego z marsz. Daszyńskim. W dalszym ciągu artykułu Kolcow ironizuje nad oświadczeniami, iż Polska jest przedmurzem cywilizacji europejskiej i dodaje do sprawozdania min. Składkowskiego i płk. Beka własne groteskowe zakończenie, utrzymane w tonie rozmowy marsz. Piłsudskiego z marsz. Daszyńskim, a kończące się fizycznym znieważeniem marszałka Sejmu.

Prawda 11.XI. w art. p. t. „Polska partja komunistyczna w walce z dyktaturą faszystowską” (Leńskiego) oświadcza, iż 12-ta rocznica rewolucji październikowej posiada wyjątkowe znaczenie dla proletariatu Polski. Rocznicą ta obchodzona była na tle „rewolucyjnej konkurencji” w walce przeciwko niebezpieczeństwu wojny i w obronie Z. S. R. R., jako państwa międzynarodowej rewolucji proletarjackiej. W dniu tej rocznicy masy pracujące w Polsce, na Ukrainie Zachodniej i na Białorusi Zachodniej połączyły hasło obrony swej ojczyzny socjalistycznej z hasłem obalenia dyktatury faszystowskiej i jej klęski w ewentualnej wojnie przeciwko Związkowi Sowieckiemu. Tak, jak w sierpniu r.b. rząd faszystowski Piłsudskiego zmobilizował swe siły, aby nie dopuścić do obchodu święta proletariatu. Ulice Warszawy, Łodzi i innych miast miały wygląd obozów wojskowych. Wbrew temu wszędzie odbyły się demonstracje i wiece robotnicze. Tak, jak 1.VIII r. b. w dniu 7.XI proletariąt polski wystąpił przeciwko przygotowaniom, czynionym przez polską burżuazję w przewidywaniu wojny z Z. S. R. R. Zdaniem Leńskiego, Polska jest jednym z najbardziej niebezpiecznych i bezpośrednich wrogów Z. S. R. R.

PRZECIĄD PRASY I. S. R. R. I EMIGACJI ROSYJSKIEJ

Wydawnictwo Praszowe M. S. S.

Wydawnictwo M. S. S. 30 listopada 1929 r.

Prasa i Emigracja Rosyjska w Polsce - Wydział Polityczny M. S. S.

SPRAWY EMIGRACYJNE

Wydawnictwo M. S. S. 30 listopada 1929 r.

Wydawnictwo M. S. S. 30 listopada 1929 r.

Wydawnictwo M. S. S. 30 listopada 1929 r.

Wydawnictwo M. S. S. 30 listopada 1929 r.

WYDZIAŁ POLITYCZNY W POLSCE

Wydawnictwo M. S. S. 30 listopada 1929 r.

w obozie międzynarodowego imperjalizmu. Polska odgrywa rolę zapory między światem kapitalistycznym, a Związkiem Socjalistycznym. Zmusza to Polskę do zbrojeń. Armia polska posiada rezerwę w postaci milionowej rzeszy członków rozmaitych organizacji przy sposobieniu wojskowego. Te siły, które Polska będzie posiadała w wypadku wojny z Z. S. R. R., będą o wiele znaczniejsze, niż te, któremi Polska dysponowała podczas wojny polsko-sowieckiej. Leński twierdzi, iż zbrojenia Polski rozwijają się wszechstronnie, równocześnie zaś polska polityka zagraniczna pracuje nad stworzeniem przeciwsowieckiego bloku państw od morza Bałtyckiego do morza Czarnego. W tym celu zawarła Polska konwencję wojskową z Rumunją, marszałek Piłsudski dokonał reorganizacji armii rumuńskiej, min. Zaleski usiłuje wciągnąć Węgry do bloku, faszyci polscy prowadzą rokowania z Jugosławją i z Szwecją, stworzyli z Łotwy wydział swego wywiadu i usiłują podporządkować sobie Litwę. W swych przygotowaniach do wojny Polska jest nie tylko narzędziem wielkich mocarstw, lecz również posiada własne cele zaborcze. Rozwój Z. S. R. R. stanowi groźbę dla nietrwałej stabilizacji kapitału w Polsce i przyspiesza wybuch rewolucji proletariackiej w Polsce. Równocześnie sąsiedowanie z Z. S. R. R. przyspiesza rewolucjonizację mas ludowych w Polsce i wybuch „rewolucji październikowej” w Polsce. Dążenie kapitalizmu polskiego do ekspansji na Wschodzie stanowi czynnik przygotowań do wojny przeciwko Z. S. R. R. Zwolennicy prawicowego odchylenia w polskiej partii komunistycznej twierdzą, iż Polska wyrzekła się rzekomo tego dążenia, lecz obecne kierownictwo partii słusznie dopatruje się w tych poglądach zwolenników prawicowego odchylenia objawu drobno-burżuazyjnego pacyfizmu. Ostatnie wydarzenia w życiu politycznym Polski prowadzą do otwartej dyktatury faszystowskiej i potęgują groźbę wojny. Cała polityka faszystu skierowana jest na przygotowania do napadu przeciwko Z. S. R. R. Socjal-faszyści polscy, ukraińscy, białoruscy, żydowscy i niemieccy współdziałają z faszyzmem polskim. Przewódca P. P. S. posługują się frazeologią radykalną i demokratyczną, lecz wezmą udział w rządach faszystowskich, gdy tego będzie

potrzebowała burżuazja polska. Rząd faszystowski dąży do rewizji konstytucji w Polsce, chcąc wzmocnić system faszystowski dla nowej wojny przeciwko Z. S. R. R. Opinia Z. S. R. R. powinna śledzić przebieg wypadków w Polsce, nie zapominając ani na chwilę, iż wróg faszystowski znajduje się u wrót Z. S. R. R. Opinia sowiecka powinna zwrócić uwagę na entuzjazm, z którym proletariąt polski powita powracających do Polski członków delegacji Łańcuckiego. W dniu 7.XI. rewolucyjny proletariąt polski wyszedł na ulicę „pod sztandarem wielkiej rewolucji październikowej” w celu zademonstrowania swego dążenia do udziału w obronie Z. S. R. R. i w walce przeciwko faszyzmowi w Polsce.

Wisty 5.XI. donoszą, iż policja polska „zakłóciła przebieg obrad” zjazdu robotniczych związków zawodowych na Ukrainie zachodniej, wobec tego, iż przebieg tych obrad nie odpowiadał nadziejom, jakie na niego pokładano. Zjazd zwołany był przez socjaldemokrację ukraińską wspólnie z centralną komisją związków zawodowych P. P. S. i miał się odbyć 1.XI. W dniu tym zrana można było stwierdzić, iż wysiłki ugodowców nie dały wyników. Wśród 200 delegatów było zaledwie kilku socjalistów ukraińskich. Do prezydium powołano wyłącznie przedstawicieli lewicowego skrzydła ruchu zawodowego. Żuławski i Alter dowiedzieli się o tem i nie chcieli wziąć udziału w obradach. Natomiast zjawiła się policja, która „wdarła się” do sali obrad podczas powitalnego przemówienia pośła Rosiaka. Zamykając wyjścia, policjanci poczęli bić uczestników zjazdu. Bicie trwało przeszło godzinę. Licznych delegatów poraniono tak ciężko iż musiano odwieźć ich do szpitala. Pośła Rosiaka uderzono kilka razy, lecz na ulicy robotnicy wzięli go w swoją obronę. Pewnemu socjaliście ukraińskiemu udało się jednak zadać Rosiakowi cios laską. Następnie zjawili się Żuławski i Alter, którzy zgromadzili koło 20 osób i proklamowali otwarcie zjazdu. Policja w obawie przed interwencją robotników nie dopuściła do jakichkolwiek obrad. Los, jaki spotkał zjazd, wywołał, zdaniem pisma, wielkie oburzenie wśród robotników lwowskich. Poślowie Walnicki i Cham zwołali wielki wiec protestacyjny.

NOTATKI I INFORMACJE

ROŻNE.

Wzrośnienie 13.XI. podaje, iż rada naczelna Rosyjskiego Zjednoczenia Centrowego w Paryżu odbyła zamknięte posiedzenie, którego tematem było ustalenie stosunku narodowej Rosji do zagadnienia narodowościowego. Obradom przewodniczył Mikołaj Lwow, referat wstępny do dyskusji odczytany został przez inż. Finisowa, który omówił sytuację Polski, Finlandji, Białorusi, Ukrainy, terytorjów kozackich, Syberji i żydów w Rosji, zaznaczając, iż ustalenie prawidłowego punktu widzenia na zagadnienie narodowościowe posiada wielkie znaczenie dla wzmocnienia frontu przeciwbolszewickiego i uzyskania pomocy cudzoziemców w walce o Rosję narodową. Po dyskusji zabrał głos przewodniczący zebrania Lwow, który oświadczył, iż deklaracje w. ks. Mikołaja Mikołajewicza i uchwały Zjazdu Zakordonowego emigracji ro-

syjskiej, powzięte na podstawie referatu ks. Urusowa, określiły kierunek postępowania umiarkowanych kół emigracji rosyjskiej, które zdają sobie sprawę z konieczności oparcia narodowościowej polityki Rosji na wyeliminowaniu wszelkiego ucisku narodowościowego. Lwow oświadczył, iż obecnie emigracja powinna w dalszym ciągu pracować nad wyświeceniem zagadnienia narodowościowego, wychodząc z założenia, iż Rosja narodowa będzie czynnikiem pokoju i dołoży wszystkich starań dla pokojowego rozstrzygnięcia kwestji spornych, jakie istnieją w stosunkach między Rosją a jej sąsiadami.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Rul 19.XI. Rosjanie w Polsce (korespondencja z Warszawy).

